

703. Már véget ért a nap, mit adott

Vad Péter Zsigmond

1.Már vé - get ért a nap, mit ad - tál, U - runk, az éj is tő - led jő.
2.De há - la; éb - red ott az Egy-ház, Hol fény - re for - dul föld - go - lyónk,

10

Víg é - nek szár - nyalt reg - gel hoz - zád, Most té - ged áld az est - i - dő.
Nem szű - nik, ím, az ór - ség vál - tás, Míg éj bo - rul, vagy nap - ra - gyog.

3. Most épp egy távol partot érve A hajnal támaszt új napot,
Friss ének szól Istent dicsérve, Nem halkul el, és el nem fogy.

4. A nap, míg minket küld pihenni, Felébreszt más testvéreket,
Kik új erővel áldva zengik Te sok, csodás, nagy tettedet.

5. Szent trónod áll, és zeng a hála, Dicsérve téged szüntelen,
Országok tűnnek rég a múltba, De szent uralmad végtelen.

